

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év január hó 09. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 11.B.345/2005/29. számú ítéletét ***v. r. vádlott tekintetében*** az alábbiak szerint változtatja meg:

V. r. vádlott cselekményét csekély mennyiségű kábítószerre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősíti, mely a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő cselekmény.

V. r. vádlottal szemben a kábítószerrel visszaélés büntette miatti indult büntetőeljárást a Btk. 283.§ (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozással ***megszünteti.***

Az eljárás során felmerült 105.722,- (egyszázötezer-hétszázhuszonkettő) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezésnek van helye.

I N D O K O L Á S:

A Pest Megyei Főügyészség az NF.6404/2004/14. számú vádiratával V. r. vádlottal szemben a Btk.282.§.(1) bekezdésébe ütköző megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vádat.

A Pest Megyei Bíróság a 2007. május 22. napján kelt 11.B.345/2005/29. számú ítéletével V. r. vádlott bűnösségét megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében állapította meg és ezért 40 napi tétel pénzbüntetésre ítélte és az egy napi tétel összegét 100.-forintban állapította meg, de oly módon, hogy 40.000.-forint pénzbüntetést tekintett kiszabottnak azzal, hogy meg nem fizetése esetén 100-forintonként 1-1 napi fogházra kell átváltoztatni.

Rendelkezett ítéletében az egyéb járulékos kérdésekről - a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről - is.

Az első fokú bíróság ítélete ellen V. r. vádlott és védője elsősorban az eljárás megszüntetéséért, másodsorban enyhítés végett fellebbezett, majd a védő az írásbeli beadványában kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az eljárást függessze fel és az 1/2007. számú Jogegységi határozat II. pontjának megsemmisítése végett forduljon az Alkotmánybírósághoz, mivel az a Btk.283.§-ában szabályozott büntethetőséget megszüntető ok alkalmazási körének a bíróságokra nézve olyan kötelező szűkítést eredményezi, ami ellentétes a jogalkotó szándékával és sérti az Alkotmány 2.§.(1) bekezdésében foglalt jogállamiságra vonatkozó elvet.

A Pest Megyei Bíróság ítélete I.r., II.r., III.r., IV.r. és VI.r. vádlottak vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.531/2007. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartva, az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen a fellebbezését az írásban indokoltakkal egyezően tartotta fenn.

Az V.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések alaposak.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be.348.§.(1) és 349.§.(1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást V.r. vádlottra vonatkozó részében.

Megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az ügyet az V.r. vádlott tekintetében a lehetséges körben felderítette, a bizonyítékokat értékelve a tényállást alapvetően V. r. vádlott beismerő vallomása alapján állapította meg, melyet a lefoglalt kábítószer, valamint a XY Discóban történt vásárlással összefüggésben az ügyben kihallgatott II.r. vádlott vallomása is alátámasztott.

A tényállás felülbírálata során azonban a másodfokú bíróság észlelte, hogy az részben megalapozatlan a Be.351.§.(2) bekezdés d/ pontja alapján, mert a

megállapított tényekből további tényekre az első fokú bíróság helytelenül következtetett.

E megalapozatlanság azonban nem volt teljes körű, az a másodfokú eljárásban a Be.352.§.(1) bekezdésének a/ pontja szerint az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt.

E megalapozatlanság abból adódott, hogy V. r. vádlott által megszerzett és le nem foglalt, valamint elfogyasztott kábítószer mennyisége tekintetében a bíróság a tényállást kizárólagosan V. r. vádlott vallomására alapította, mely szerint a vádlott azon kívül, hogy fél éven keresztül havi rendszerességgel, hétvégenként, egy-két cigarettát - összesen 58-128 db-ot - fogyasztott el, kipróbálta a speedet, az extasy tablettát és az LSD bélyeget. Alkalmanként 1-3 extasy tablettát fogyasztott el, így összesen 50-60 db tablettát evett meg.

Ennek az 50-60 db MDMA-bázist tartalmazó extasy tablettának a tiszta hatóanyag tartalma 1,5-6,6 szorosa volt a csekély mennyiség felső határának, a jelentős mennyiség alsó határának pedig 8-33 %a.

Az általa elfogyasztott 58-128 db cigaretta delta-9-THC tartalma a csekély mennyiség felső határának 0,003-3,84- szerese, a jelentős mennyiség alsó határának 0,02-19 %-a volt.

A tőle lefoglalt 0,15 gramm tömegű por amfetamin tiszta hatóanyag tartalma 0,03-1,1 grammra volt becsülhető, ami a csekély mennyiség felső határának 0,06-2,2- szerese, a jelentős mennyiség alsó határának 0,3-11 %-a.

Összességében ez a mennyiség a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.

E tényállást a másodfokú bíróság azért találta megalapozatlannak, mert az ítélezési gyakorlat következetes abban, hogy ha csak a kábítószer elfogyasztásának tényére van adat, akkor az 1/2007. számú Jogegységi határozat 4/c. pontja alapján a mennyiség, illetve a részmennyiségek megállapítása kizárólag a bizonyítás körébe tartozik.

Ilyen esetben az első fokú bíróságnak mindenekelőtt bizonyítania kell, hogy a vádlotti beismerő vallomást milyen egyéb körülmény, illetve egyéb érdek befolyásolta.

Az adott ügyben a vádlott beismerő vallomását az 50-60 db extasy tablettá, illetve az 58-128 db marihuánát tartalmazó cigaretta pontos elfogyasztása tekintetében semmiféle egyéb bizonyíték nem támasztja alá. Az iratok tartalma alapján nem deríthető fel pontosan, hogy a vádlott mikor, milyen mennyiségű és hány darab cigarettát, illetve tablettát fogyasztott. Ebből következően az - a pusztán összeszámoláson alapuló - ténybeli következtetés, hogy összesen 50-60 db extasy tablettát és 58-128 db fogyasztott el, nem lehet alapja a vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításának, mivel kétséget kizáróan csak az a tény bizonyított, hogy az V. r. vádlott fél éven keresztül különböző fajtájú, mennyiségű kábítószert fogyasztott.

Ezért az első fokú bíróság ítéletének 5. pontjában V. r. vádlottra vonatkozó tényállást helyesbíti annyiban, hogy a tényállásból mellőzi a másodfokú bíróság annak megállapítását, hogy alkalmanként 1-3 extasy tablettát, összesen 50-60 db-ot fogyasztott el az V.r. vádlott különféle összejöveteleken.

Mellőzi azt is, hogy fél éven keresztül havi rendszerességgel, - egyébként helyesen hétvégenként - összesen 58-128 db marihuánát tartalmazó cigarettát elfogyasztott volna.

Mellőzi az első fokú ítélet 12. oldal 4. és 6. bekezdéseiben szereplő, a fenti mennyiségek tiszta hatóanyag tartalmával kapcsolatban tett megállapításokat.

V. r. vádlott által a fogyasztás érdekében megszerzett kábítószer-mennyiség pontos darabszáma és ennek pontos hatóanyag-tartalma csak annyiban becsülhető és állapítható meg, hogy a csekély felső határát a megszerzett és elfogyasztott mennyiség nem haladta meg.

Tekintettel arra, hogy V. r. vádlottól lefoglalásra került 2004. február hó 8. napján egy műanyag tasakban por amfetamin, valamint 2 db műanyag tasakban 1,68 gramm tömegű növényi ágvégződés, ami kannabiszt tartalmazott, mely lefoglalt mennyiség tiszta hatóanyag tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak legfeljebb 40 %-a volt, így a megszerzett, elfogyasztott és lefoglalt mennyiség - mely természetes egységet képez, mivel ugyanazon törvényi tényállásba ütköző magatartás - ezért az 1/2007. BJE jogegységi határozat 4/a. pontja alapján tiszta hatóanyag tartalmuk összeszámításra kell, hogy kerüljön.

A másodfokú bíróság ezért a tényállást kiegészítette azzal, hogy a fogyasztás érdekében való megszerzés és a fogyasztás érdekében történt megvásárlás esetén - amely mennyiség lefoglalásra került - a megszerzett kábítószer hatóanyag tartalma összeszámítva sem haladta meg a csekély mennyiség felső határát.

E tényállás-kiegészítéssel az első fokú bíróság ítélete már minden szempontból megalapozott, így a Be.352.§.(2) bekezdése alapján felülbírálatra alkalmassá vált.

Az első fokú bíróság a szükséges körben eleget tett indokolási kötelezettségének is.

A megállapított tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett az V.r. vádlott bűnösségére.

A részben módosított tényállás alapján azonban a másodfokú bíróságnak meg kellett változtatnia a vádlotti cselekmény jogi minősítését, ezért az helyesen a Btk.282.§.(1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószerrel megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének tekintendő.

A megváltozott jogi minősítés tükrében a másodfokú bíróság megvizsgálta, hogy az V.r. vádlottal szemben lehetőség van-e a Btk.283.§.(1) bekezdésének alkalmazására.

A másodfokú bíróság a tényállás alapján egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy a vádlott a saját fogyasztása érdekében szerezte meg az említett mennyiségű kábítószer.

Ezen túlmenően megállapítható volt, hogy V. r. vádlott 2004. február 14. napjától 2004. szeptember 1. napjáig a Sopron Megyei Jogú Város Erzsébet Kórház Pszichiátriai Gondozó Intézetében rendszeres kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben vett részt.

Minthogy az V.r. vádlott a Btk.283.§.(1) bekezdés a/ pontjában meghatározott törvényi feltételeknek eleget tett, ezért nem büntethető.

A másodfokú bíróság vele szemben a kábítószerrel visszaélés büntette miatt indult büntetőeljárást - büntethetőséget megszüntető okból, a Btk.32.§.e/ pontja, a Be.6.§.(3) bekezdés c/ pontja és 332.§.(1) bekezdés g/ pontja alapján megszüntette.

Az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletét a Be.372.§.(2) bekezdése alapján változtatta meg.

A bűnügyi költség viseléséről a Be.381.§.(1) bekezdése és a Be.339.§.(1) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy azt az állam viseli.

Tekintettel arra, hogy az első fokú bíróság ítéletéhez képest a másodfokú bíróság az V.r. vádlottal szemben az eljárást megszüntette, a Be.386.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján megnyílt a fellebbezési jog a harmadfokú eljárás lefolytatására.

Az ügyész fellebbezési joga a Be.386.§.(3) bekezdése szerint alakul.

Budapest, 2008. év január hó 09. napján

Miszlayné Dr. Lányi Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Magócsi István sk.
a tanács tagja
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács tagja
bíró

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bírósági ügyintéző